Editor's Note

Please address all communication for the English pages **to The English Editor,** 'Morning Star' Uduvil, Chunnakam

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 143 Jaffna, Friday, 8th & 15th April, 1983 No. 14 & 15

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Inland: Rs. 35/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,

'Morning Star', Vaddukoddai.

JDCSI

Colombo Church Presbyter to attend WCC Assembly

The Rev. S. S. Arulampalam, the Presbyter of the Colombo Church of the JDCSI will be attending the forthcoming Sixth Assembly of the World Council of Churches to be held at Vancouver in July. He has been invited by the Communications Department of the WCC.

The WCC Sixth Assembly

Three months from now, the Sixth Assembly of the World Council of Churches is scheduled to be under way (July 24 — Aug. 10) at Vancouver, British Columbia, Canada.

The following were the previous Assemblies of the WCC:—

1948 — Amsterdam, Netherlands
1954 — Evanston, USA
1961 — New Delhi, India
1968 — Uppsala, Sweden
1975 — Nairobi, Kenya.

Constitutionally, the Assembly is the supreme legislative body governing the WCC, meeting about every seven years. It chooses from among its membership up to 145 to serve on the Central Committee which meets annually in the years between Assemblies.

Theme, Sub-themes and issues

The theme of the Assembly is *Jesus Christ, the life of the World.* The sub-themes are (a) Life, gift of God (b) Life, confronting and overcoming death (c) Life in its fulness (d) Life in unity.

The issues which will come up before the Assembly are:—

(a) Witnessing in a divided world.
(b) Taking steps towards unity.
(c) Moving towards Participation.
(d) Healing and Sharing Life in community.
(e) Confronting Threats to Peace and survival.
(f) Struggling for Justice and Human Dignity.
(g) Learning in Community.
(h) Communicating with conviction.

(Two more will be added).

'The Energy for my Neighbour'

The Energy for my neighbour programme (ENP) will receive special attention at the Assembly as its mandate expires at the time of the Assembly. A new mandate in the area of energy becomes necessary. Issue No. 5, 'confronting threats to peace and survival' includes explicity the concerns of the ENP.

Members of the "Energy for my Neighbour" Advisory Group of the WCC includes one from Sri Lanka — Rev. Kenneth Fernando, Chairman, Christian Council of Development Commission, St. Luke's Vicarage, Borella, (Colomb-8).

The Cambridge University Examinations

Two representatives of the Cambridge University Syndicate — Dr. F. Wilde and Mr. J. L. Reddaway — were in Sri Lanka recently to explore the possibilities of having the Cambridge Examinations once again in Sri Lanka. The GCE (AL) of the Cambridge University will cost a student about Rs. 2000 in all four subjects.

The London GCE (AL) Examination costs a student about Rs. 5000 in all four science subjects. About 200 students will sit this examination in Sri Lanka in June this year.

The Cambridge Junior and Senior Examinations were very popular in Ceylon in the colonial era. Most schools opted for this examination at which credit passess in a combination of subjects would *exempt* a school candidate from the London Matriculation Examination and enable him to proceed for higher studies.

The Cambridge Examinations also had a rigid Practical Test in Science subjects, which made it impossible for Private students to sit the Examination.

Mr. Carl W. Phelps of Jaffna College, an American Missionary who was 'Science master' and 'Sports master' at Jaffna College will be remembered by generations of students who sat the Senior Cambridge Examinations in Ceylon at that time for his book which was the only Text Book then available for students to help them with the rigid Practical Work which was necessary for students in Science subjects, particularly Chemistry.

Opinion

The Gandhi Film

Scholars were upset that such men as Jahwarlal Nehru, India's first Prime Minister, Vallabai Patel, its first President, and Mohammed Ali Jinnah, the founder of Pakistan were reduced to mere stick figures in the 3½ hour epic film.

They wondered why several leading participants in India's development were simply left out — men like the untouchable leader, Ambedkar or Shubas Chandra Bose who lead the violent strain of Indian nationalism.

[Taken from *Sun* 'World News' (13-4-83)]

Correction

Please note *one* correction in our issue of 25-3-83 & 1-4-83:—

In the news item pertaining to the Y. W. C. A. Building Project, one of the founder members who laid a foundation stone, was not Mrs. Hunt but *Miss Caroline Hunt,* the oldest member of the Jaffna Y. W. C. A.

Easter Sunday at Nunavil Church

Two Satin Boards with the Names of all workers who laboured at Nunavil Church was presented by Mrs. C. Separatnam in memory of her husband C. Separatnam P. H. I. and her brother-in-law C. Arasaratnam Accountant. After the Easter Service 130 had breakfast at the Parsonage.

In the afternoon Easter eggs numbering 78 were given by Nunavil Church members to the Home for the Elders after the Easter Service was held at the Chapel of the Home.

(Cor.

First Woman Preacher in Kenya

Jane Njoroge is the first woman preacher to be ordained as "a preacher of the Gospel" by the Presbyterian Church of East Africa (PCEA). *Njoroge* who is married and mother of one child was ordained by the Moderator of Nairobi, the Coast and Uganda, the Rev. George Wanjoue. She is the daughter of a retired PCEA Minister and graduated with a Bachelor of Divinity Degree in mid. 1980.

Christian Tamil Academy

A World Christian Tamil Academy has been formally inaugurated at Trichy. The Rt. Rev. (Dr.) Solomon Duraiswamy former Moderator of the CSI is the President of the Academy. The aim of the Academy is to focus the service rendered by Christian scholars (foreigners and nationals) in lexicography, linguistics, printing and development of creative writing.

The great Indian scholar, Dr. K. A. P. Viswanathan inaugurated the Academy and said that Christian contribution to the development of Tamil language and literature was high. It was Veerama Munivar who had properly compiled the Tamil lexicon.

The Academy has been instituted not merely to work for the cause of Tamil Christian Literature, but also to consolidate and co-ordinate the interests of Tamil Christians all over the world.

Personal

Dr. (Mrs.) Pearly Athanasier, has been re-elected President of the Pandaterruppu Gramodhaya Sabha. She has been associated for the last 30 years with many movements in the village which aim at improving the quality of life of the villagers. The Lion's Club, Vaddukoddai the All Ceylon TB Rehabilitation Centres, the Sillalai Women's Community Centre, and other similar organisations have had the benefit of her mature counsel and direction.

Wanted

Matron for a School Hostel between the age of 40 — 55, Apply in own hand writing with copies of testimonials on or before 26th April to the Principal, Chundikuli Girls' College, Jaffna.

IN MEMORIAM

K. E. Mathiaparanam

Entered glory: 7th April, 1980

In affectionate memory of our loving Dad.

"For all the Saints who from their labours rest,
Who Thee by faith before the world confessed,
But lo! there breaks a yet more glorious day;
The Saints triumphant rise in bright array."

From his loved ones.

32, Kotelawala Avenue,
Colombo - 4.

IN MEMORIAM

In Ever Loving Memory of

Anna Nesamma Arudpragasam

Departed: April 20th, 1969

Affectionately and Gratefully remembered by her loved ones Malar, Vijeya Devi, Wimala Raj, Jeyandran and their families.

Kopay
Nigeria
U. S. A.

A New Minister and 6 Deputy Ministers

A New Minister — *Mr. W. J. M. Lokubandara* (MP for Hapatale) took his oaths as Minister of Indigenous Medicine on 4-4-83 before President Jeyawardene.

Six Deputy Ministers were also sworn in on the same day to fill existing vacancies, some of them created by the resignation of members of Parliament.

The six Deputy Ministers are:— Mr. D. Vincent Dias (Regional Development); Mr. Anura Bastian (Home Guards); Mr. P. B. Kaviratne (Private Omnibus Service); Mr. Chandra Gaukanda (Health); Mr. M. D. Premaratne (Sports and Parliamentary Affairs); Mr. Ahamed Fareeth (Rural Development).

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிறிஸ்தவ வார இதழ்.] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

தாரகை ஒளி

உன்னுடைய நோக்கமெல்லாம் பிறருக்கு நன்மை செய்வதில் ஆழ்ந்திருக்கட்டும். பிறர் நலம் பேணி, நீ அன்பு வாழ்வு வாழும்போது, தூங்குகிறவன் உளறுவதுபோல், சில குற்றங்களைச் செய்துவிட்டால் மனம் தளர்ந்துவிடாதே.

மலர் 143] 8 — 4 — 83, 15 — 4 — 1983 [இதழ் 14, 15

திருச்சபைகளின் அனைத்துலக சங்கத்தின் நன்கொடை

சென்ற புதன்கிழமை (6-4-83) திருச்சபைகளின் சங்கம் உபரித்த இருபதாயிரம் பெறுமதியான நூல்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களிடம், யாழ். கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தின் தலைவர் அவர்களால் கையளிக்கப்பட்டது மேலும் ஒன்றரை இலட்சம் ரூபா கட்டிட நிர்மாண வேலைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் பதினொரு இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான நூல்கள் இச்சங்கத்தினால் வழங்கப்படவுள்ளது.

1981-ம் ஆண்டு மே மாதம் நடைபெற்ற தீ வைப்புச் சம்பவங்களினால் யாழ். நூலகம் எரிந்து சாம்பராயிற்று. இந்த சம்பவம் உலகமெங்கணுமே பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது. நூல் நிலையம் திட்டமிடப்பட்டு எரிக்கப்பட்டது கண்டு உலகத்துப் பேரறிஞர்கள் பலர் எரிமலையாய்ச் சீறி எழுந்தனர் நூல் நிலையத்தைத் திருத்தி அமைப்பதில் உலகின் பல தலைவர்கள் உண்மையான ஆர்வம் காட்டினர். சென்ற மாதம் தமிழ்நாட்டின் முதல்வர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களும் நூலகத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்ய பத்து லட்சம் ரூபா பெறுமதியான நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்வதாக யாழ் மாநகர மேயர் திரு. இராஜா விசுவநாதன் அவர்களிடம் தெரிவித்துள்ளார்.

'வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணத்துவம் அடைகின்றான்" என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. "ஒரு நல்ல நூல் ஒரு மகாத்மாவின் விலை மதிக்க முடியாத ஜீவ ஊற்று" என்பது ஆங்கிலேயரின் மத்தியில் பிரபல்யமான ஒரு கருத்து (A good is the precious life blood of a master spirit) இந்த உயர்ந்த கருத்தை அறிந்த திருச்சபைகளின் அனைத்துலக சங்கங்கள் நூலகப் புனருத்தாரணத்திற்கு வாரி வழங்கியுள்ளது. இது போற்றற்குரிய சாதனையாகும், ஆக்கபூர்வமான பணிகளுக்கே உலக திருச்சபைகள் சங்கம் உதவி புரிகின்றதென்பது மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாத உண்மையாகும். நூல்களை வாங்குவதற்கு தன்னால் இயன்றளவு உதவி புரிந்திருக்கிறது. இதனால் திருச்சபைகள் அனைத்துலக சங்கம், யாழ்ப்பாண மக்களின், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர் பெருமக்களின் இதயபூர்வமான நன்றிக்கு உரியவர்களாகிவிட்டனர். அவர்களின் சீரிய பணி தொடர இறைவனை வாழ்த்துகிறோம்.

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையும் அணுவாயுதமும்

அணுவாயுத ஈடுபடுதலில் திருச்சபையானது சமய சம்பந்தமான தீர்க்கதரிசனமுடையதும், நன்மை தீமை பகுத்தறியக்கூடியதும், உண்மைக்கு உடன்பாடுடையதுமான ஒரு செய்தியை வெளிப்படுத்த வேண்டியுள்ளது என அமெரிக்க கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் ஜோசெப் பெர்னாடின் கூறியிருக்கிறார். திருச்சபையானது இச் செய்தியைக் கூறுமிடத்து அணுவாயுதச் சண்டையைத் தொடர்ந்து வரும் தீமைகளைக் கண்டிப்பதோடு, முதலாவது இந்தச் சண்டைகளை தொடக்கி வைத்த ஏற்பாடுகளையும், பதிலுக்குப் பதிலாய் பாமர மக்கள் வாழும் இடங்களுக்குக் குண்டுத் தாக்குதலை மேற்கொள்ளுவதையும் வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கிறது. கத்தோலிக்கத் திருச்சபை அத்தியட்சர்கள் இவைகளைப் பற்றி ஆராயும் வேளையிலேயே, றீகன் அரசாங்கம் தனது குற்றச்சாட்டுதல்களையும் மேற்கொண்டுள்ளது. அது கத்தோலிக்க திருச்சபை அத்தியட்சர்கள் அநாவசியமான பிரசாரம் உலகப் பிரகாரமான காரியங்களில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள் எனக் கூறியது. அதற்குப் பதிலாகத் திருச்சபைத் தலைவர்கள் இப்பூவுலகின் கடைசி விளைவுகளை ஒரு சில அரசியல்வாதிகளின் கரங்களில், யுத்த விற்பன்னரின் கரங்களில் விடுவது முறையல்ல வென்றும் ஒரு நாட்டின் மிகப் பெரிய சமயப் பீடம் அதன் விவகாரங்களில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதென்றும் கூறியிருக்கிறது.

சீனாவில் புதிய பாமாலை

சீனாவின் புரொட்டஸ்தாந்து மக்கள் இவ்வாண்டு முடிவதற்கு முன்பதாக ஒரு புதிய பாமாலையை வெளியிடக் காத்திருக்கிறார்கள். இப் புதிய பாமாலையில் குறைந்த பட்சம் நாலில் ஒரு பாக்கள் சீன மக்களால் சீன மொழியில் எழுதப்பட்டவையாகும். பிற சபைகளிலும் மொழிகளிலுமிருந்து ஏற்ற பாக்கள் சேர்க்கப்படுமெனினும் ஒரு சுமாரான பங்கு சீன மக்களால் எழுதப்பட்டவையாகவே இருக்குமெனச் சீனப் புரட்டஸ்தாந்து சபையின் மும்சேவைப் பிரிவின் பொதுக் காரியதரிசி திரு. ஷென் டீரெங் தெரிவித்தார். மும்சேவைப் பிரிவு என்பது புரொட்டஸ்தாந்துச் சபைகளின் உத்தியோகபூர்வமான பிரிவு — தன்னுள்ளே சுய ஆட்சி, சுய பராமரிப்பு சுய வளர்ச்சிக்கான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவைகளை இப்பாக்கள் வலியுறுத்தும்.

திருச்சியில் நடந்தது! திசையெல்லாம் நடக்க இருப்பது!

நடைபெற்றது 'முதலாவது உலகக் கிறிஸ்தவத் தமிழ் மாநாடு.' அதனை நடத்தி வைத்தது 'உலகக்கிறிஸ்தவத் தமிழ்ப் பேரவை.

உலகத் தமிழ் வரலாற்றில் ஒரு பொன் ஏடு. தமிழுலக வரலாற்றில் ஓர் ஒளித் தூண்.

பேரவை அப்போதுதான் பிறந்தது. பிறந்த குழந்தையைச் செவிலி இன்னும் கழுவவும் இல்லை. அதற்குள் அது ஓர் உலக மாநாட்டையே நடத்தி வெற்றி கண்டுவிட்டது. "தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக" எனும் பொய்யாமொழி பேரவைக்குத் "தோன்றின் செயலொடு தோன்றுக" என்றமைந்துவிட்டது.

நடத்தியவர்கள் அந்தக் காட்சியைத் திருப்பிப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களால் நம்பவே முடியவில்லை. இதை எவ்வாறு நடத்தினோம் என்று வியந்து நிற்கிறார்கள். 'இதை நாம் செய்யவில்லையே! கடவுளே செய்தார்!' எனச் சொல்லி இறைவனை வாழ்த்தி நிற்கிறார்கள்.

1981 டிசம்பர் 28, 29, 30 திங்கள், செவ்வாய், புதன்.

திருச்சிராப்பள்ளி பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி விழாக் கோலம் பூண்டு நின்றது. விழுகின்ற கோலம் அதற்கு இல்லையாதலால், விழா நடந்தேறிய அந்த மூன்று நாட்களிலும் புதிய எருசலம்தான் இங்குப் புகுந்துவிட்டதோ எனப் போற்றுவதற்குரிய ஏற்றமுற நிருந்தது அந்த ஈபர். பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி என்றோ அடைபட்டுவிட்டது. கல்லறைக் குகையில் இலாசரு அடக்கம் செய்யப்பட்டுக் கிடந்ததைப்போல அந்த மாநகரில் அந்தக் கல்லூரி அடக்கம் செய்யப்பட்டுவிட்டிருந்தது. மக்களின் உள்ளங்களில் மார்த்தாளும், மரியாளும் புலம்பிக்கொண்டிருந்தார்களே போலும். பேராயர் சாலமோன் துரைசாமி அவர்களின் துணிவுமிக்க முயற்சியால் திருச்சியின் இலாசரு உயிர் பெற்று எழுந்தான்.

கல்லூரி மீண்டும் எழுப்பப்பட்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றனவாயினும், அது அவ்வாறு மீண்டும் கட்டப்பட்டது 1981இல் உலகக் கிறிஸ்தவத் தமிழ் மாநாடு நடைபெறுவதற்கென்றே போலும்! அத்தகு உலக மாநாட்டை நடத்துவதற்குத் திருச்சி பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி வாய்ப்பாக அமைந்ததைப் போல வேறொரு இடம் வாய்ப்பது அரிது.

மாநாட்டின் பொதுக் கருத்தரங்கு பொது அவை ஆகியவை கூடுவதற்கென்று அமைந்த சீர்ண்தரசி முத்தமிழ்ப் பேரரங்கு கடலென விரிந்து இடந்த நூல் நிலையக் கட்டடத்தில் இடம் கொண்டது. அந்த நூல் நிலையமும் அப்போது தான் கட்டி முடிக்கப்பட்டு அழகுக் கோயிலாக, அன்றலர்ந்த தாமரையாக விளங்கியது. மாநாடு நிகழ வேண்டுவதற்காக அது கட்டி முடிக்கப்பட்ட விரைவு அரிதின் அரிதாய சாதனையாகும்.

அறுநூற்றுவர்க்கும் மேற்பட்டவர்கள் தங்கள் சொந்த பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டு வந்து மாநாட்டுப் பேராளர் வரிசையில் தங்களைப் பதிவு செய்து கொண்டார்கள். இவர்களல்லாமல், ஏராளமானவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டார்கள். எந்நாட்டுக்கும் உரிய இயேசு தென்னாட்டுக்கும் உரியவர். தென்னாட்டுக்கே உரிய தேன் தமிழை எந்நாட்டுக்கும் உரிமையாக்கினவர்கள் இயேசுவின் திருச்சபையார் என்ற உண்மைகளை நன்கு உணர்ந்து, இயேசுவின் மெய்யன்பு முன்னிருந்திழுக்க, தமிழுணர்வு பின்னிருந்து தள்ள, "இனிய தமிழை, இயேசுவே உமக்குக் காணிக்கையாக்குகிறோம்" என்ற உறுதியுடன் மநாட்டுக்கு வந்தவர்கள் இவர்கள்.

மூன்று நாட்களாக நடைபெற்ற மாநாட்டின்கண் அறிஞர்கள் பலர் உரையாற்றினார்கள், பதினான்கு கருத்தரங்குகளில் 43 ஆய்வுரைகள் வழங்கப்பட்டன. ஆறு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. மூதறிஞர்கள் இருபதின்மருக்கு தமிழ் மாமணி, நற்செய்தித் தமிழ்க் காவலர், அருட்கலைஞர் என பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டன. டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் பலருக்குப் பாராட்டுகள் வழங்கப்பட்டன.

இந்த மாநாட்டின்போது, மாநாட்டை நடத்தி வைத்துக் கொண்டிருந்த உலகக் கிறிஸ்தவத் தமிழ்ப் பேரவை பேராயர் டாக்டர் சாலமோன் துரைசாமி அவர்களால் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது.

பேராயர் சாலமோன் துரைசாமி அவர்கள் உறுதி வழங்கிட, முதல்வர் தே. சாமிராஜ் அவர்கள் ஊக்கம் வழங்கிட, பேராசிரியர் ப. ச. ஏசுதாசன் அவர்கள் தோழமைச் சிறப்புமிக்க பேராசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் துணையுடன் அரிய பாடுபட்டு அழகாகச் செய்திருந்தார்கள். உணவு ஏற்பாடுகளைப் பாராட்டாதவர் இலர்.

இவர்களன்றிச் செயலாளர் டாக்டர் தயானந்தன் பிரான்சிஸ், இரட்சணிய யாத்திரிகச் செம்மல் டாக்டர் வி. ஞானசிகாமணி, திருமறை — திருக்குறள் புகழ் புலவர் மு. தெய்வநாயகம் ஆகியவர்கள் தோளோடு தோள் கொடுத்து மாநாட்டிற்கென உழைத்தார்கள். பொருளுதவி சேர்ப்பதில் திருச்சி — தஞ்சைத் திருமண்டிலம் அரிய சாதனை புரிந்து காட்டியது. மற்றும் தமிழ்ச் சுவிசேட லுத்தரன் திருச்சபை, வேலூர்த் திருமண்டிலம், திருநெல்வேலித் திருமண்டிலம், கன்னியாகுமரித் திருமண்டிலம், யாழ்ப்பாணத் திருமண்டிலம், கோலார் பொன்வயல், கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம், மகளிர் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, அரசரடி இறையியல் கல்லூரி, இப்படிப் பல சபைகளும் நிறுவனங்களும் மனமுவந்து பொருள் உதவி நல்கின.

இவ்வாறு, "உலகக் கிறிஸ்தவத் தமிழ்ப் பேரவை" என ஓர் இயக்கத்தை நாம் படைத்துக் கொண்டது ஏன்? விழா கொண்டாடி மகிழ்வதற்காகவா? இல்லையே. நமக்கு முன் மகத்தான வேலைகள் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இலக்கியப் பணி, இறையியற் பணி, ஒருமைப்பாட்டுப் பணி, நற்செய்தியை முழக்கிடும் பணி.

திரு. ஷென் அவர்கள் மேலும் கூறுகையில் இந்நாளில் சீனு 10 லட்சம் வேதாகமங்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டது என்று கூறிச் சென்ற ஆண்டில் வேதாகமங்களைச் சீனாவுக்குள்ளாகக் கள்ளக்கடத்தல் செய்ய முன்வந்தவரைக் கண்டித்துப் பேசி, அவர்களின் வேலை அபத்தமாய் முடிந்தது எனக் கூறினார்கள்.

The Church, the Poor and the Kingdom

[A few weeks before *Archbishop Oscar Romero of El Salvador* was assassinated in March 1980 as he celebrated mass in his cathedral, he received an honorary doctorate from Lauvain University, Brussels. This is an excerpted version of his acceptance speech.]

Christian Faith does not separate us from the world but rather submerges us in it. The church is not an elite but rather a follower of that Jesus who lived, worked, struggled and died in the midst of city, the "polis".

Christian faith and the actions of churches have always had socio-political repercussions. By act or by omission, by living with one or another social group, Christians have always influenced the socio-political configuration of the world in which they live. How can Christian faith best influence the socio-political world?

The world of the poor

Our Salvadoran world is not some abstract idea. It is a world in which the vast majority of men and women are poor and oppressed. That world of the poor provides the key to understanding the Christian faith, the performance of the church, and the political dimension of that faith and that church's actions. The poor tell us what our world is like and what service the church can render in the world.

We have returned to the world of the poor and have found it to be our rightful place. Far from distancing us from our faith, its harsh realities have moved us to incarnate ourselves in the world of the poor. In this world we have found the real faces of the poor.

There we found peasants without land or steady work, without water or electricity in their poor dwellings, without medical assistance when the women give birth, and without schools when children begin to grow.

There we found workers with no labour rights, worker who were fired when they demanded their rights, workers at the mercy of the economy's cold calculations. There we found mothers and wives of the "disappeared" and political prisoners. There we met the people who live in hovels where misery exceeds the imagination.

This encounter with the poor has enabled us to recover the central truth of the gospel: The Word of God urges us to conversion. The church has good news to announce to the poor. Those who have heard the bad news in a secular context and have lived even worse realities, are now listening, through the church, to the word of Jesus: "The reign of God is near." "Happy are you poor, for the reign of God is yours." And then there is also good news to announce to the rich: "Be converted to the poor and share with them the goods of the kingdom."

It is a new phenomenon for the poor to view the church today as a source of hope and support in the struggle for liberation. The Word of God calls the poor majority to awareness of their responsibility to be conscienticized, to organize in a country which legally prohibits this or which makes it impossible to happen. The Word also endorses, at times critically, the just cause of the poor and their rehabilitation.

The hope which we preach to the poor is intended to return to them their dignity and to animate them to be the authors of their own destiny. The church has not only turned to turned to thd poor, but has made the poor the privileged object of her mission.

Defence of the poor

The church has not only incarnated itself in the world of the poor and given them hope, but has also firmly committed itself to their defence. The poor of our country are oppressed and repressed daily by the economic and political structures.

The terrible words of the prophets of Israel are still applicable in our country. Some people still sell the just person for money, the poor person for a pair of sandals: others lay up violence and plunder in the palaces some crush the poor; they promote a reign of violence as they lounge in their ivory beds; they amass field after field until they end up owning the whole country.

These texts from the prophets Amos and Isaiah are not far-off voices of centuries ago: they are not just texts that we reverently read in our liturgies. They are daily realities whose cruelty and intensity we live on a daily basic....

In this situation of conflict and antagonism, in which the few have economic and political control, the church has put itself on the side of the poor and has assumed their defence.

This defence of the poor in so conflictive a world has occasioned a new reality in the recent history of our church: persecution. It is not just any priest or just any institution which has been persecuted, but that part of the church which is on the side of the poor and has come out in their defence.

Political dimension of faith

In El Salvador, the political dimension of the faith is the response of the church to the exigencies of the real sociopolitical world in which the church lives. These demands are fundamental for the faith and the church cannot ignor them. But the church does not possess her own political mechanism nor does the church seek political leadership.

A true option for the poor means that the church incarnates itself in the world of the poor, proclaims good news, gives hope, inspires a liberating praxis, defends the cause of the poor and participates in their destiny. This option for the poor is at the root of the political dimension of the faith and is its most fundamental characteristic.

We denounce again the existence of sinful structures in our country. These structures produce the fruits of sin: the death of Salvadorans — the rapid death of repression or the slow death (but no less real) of structural oppression.

For that reason, we have denounced the idolatry that exists in our country. Wealth is made a god, private property is absolutized by the capitalistic system, national security is made the highest good by the political powers who institutionalize the insecurity of the individual.

A preferential incarnation

We know better what incarnation means, that it signifies that Jesus took human flesh and put himself in solidarity with his brothers and sisters in suffering, in tears and laments, in the giving of himself. From the world of the poor the church will be able to reach all; it will be able to serve the powerful through a pastrol activity that calls them to conversion. But the reverse will not work, as has been proven so many times.

The world of the poor teaches us that magnanimity of Christian love must respond to demand of justice for the majorities and not flee from the honest struggle The world of the poor teaches us that liberation will occur not only when the poor become recipients of government or church benefits but when they themselves become authors and protagonists of their liberaton, thus unmasking the ultimate root of false paternalisms — including ecclesial.

Faith in the God of life is what explains the depth of the Christian mystery. To give life to the poor, one must give from one's own life. This is what is happening every day in our country. Many Salvadorans and many Christians are willing to give up their lives that there may be life for the poor. That is following Jesus and showing faith in him.

The world of the poor provides the ultimate criterion for the church's action. The church will support a particular political project only to the extent to which it benefits the poor.

We believe that this is the way to maintain the identity and the very transcendence of the church. We must insert ourselves in the real sociopolitical process of our people, judge it from the world of the poor, and inspire all the liberation movements that lead to justice for the majorities. We believe that this is the way to maintain the transcendence and identity of the church because in this way we maintain faith in God.

(Taken from CCA News 15-3-83)

JDCSI

The General Transfer of Workers

(As from 1-5-83)

1.	Araly	— Rev. S. C. Arnold
2.	Moolai	— Rev. S. C. Arnold
3.	Alaveddy	— Rev. V. N. Tharmakulasingam
4.	Sandilipay	— Rev. V. N. Tharmakulasingam
5.	Atchuvely	— Rev. S. P. Jeyasingam
6.	Chankanai	— Rev. A. V. Jesuthason
7.	Colombo	— Rev. J. J. Ratnarajah
8.	Cheddikulam	— Mr. P. Raveendranugoolan
9.	Chavakachcheri	— Rev. N. W. G. Sugunarajah
10.	Delft	— Rev. D. S. Thiagarajah
11.	Erlalai North	— Mr. W. K. Thevathason
12.	Erlalai South	— Rev. D. C. Ratnasingam
13.	Karainagar	— Rev. A. Jeyakumaran
14.	Kankesanthurai	— Mr. Prince Ratnam
15.	Kilinochi	— Rev. S. Jeyanesan
16.	Murugandy	— Rev. S. Jeyanesan
17.	Manipay	— Rev. D. R. Ambalavanar
18.	Navaly	— Mr. C. T. Roberts
19.	Anaicottai	— Mr. C. T. Roberts
20.	Nunavil	— Rev. J. C. Mather
21.	Pandaiterruppu	— Rev. Sam Thampoe
22.	Pungudutivu	— Mr. V. Rajkumar
23.	Velanai	— Mr. V. Rajkumar
24.	Nainativu	— Mr. V. Rajkumar
25.	Tellippalai	— Rev. T. S. Premarajah
26.	Udupiddy	— Rev. S. Manopavan
27.	Uduvil	— Rev. S. N. Sugunananthan
28.	Inuvil	— Rev. S. N. Sugunananthan
29.	Usan	— Mr. K. Nallarulanantham
30.	Vaddukoddai	— —
31.	Varany	— Rev. M. Rajakulendran
32.	Kudathanai	— Rev. M. Rajakulendran
33.	Vavuniya	— Rev. A. C. Mathanaraj

New Officers of Boards

At the first meeting of two of the Diocesan Boards which met after the Annual Council Sessions the following were elected as Officers for the new year:

Medical Board:

Chairman: Prof. J. B. Selliah
Secretary: Mr. A. Rajasingam

Social Action & Development Board:

Chairman: Mr. C. Jeyaratnam
Secretary: Mr. L. S. C. Canagasingam

Distinctions at the 'O' Level Examination in all 8 subjects

According to news reports, students who obtained Distinctions in all 8 subjects in some *Colombo* schools are as follows:—

Royal College	— 24
Visaka	— 12
Ananda	— 9
Devi Balika	— 6
Ladies College	— 3
St. Thomas	— 2

Some Salient Points from the Principal's Report

Theological College of Lanka

COLLEGE DAY, 4th March 1983

The Law and the Parish Ministry

Mr. Samarakoon, your readiness to be our Chief Guest puts new heart into us. A few years ago, in order to add relevance and interest to our College course, we tried to find a lawyer who would give a course of lectures on law, its basis and how it may affect the parish ministry. None was able to accept our invitation. All were busy with cases and briefs in court and in chambers. But now that the Chief Justice, no less, has found time for us we shall apply to them again with fresh hope, armed with your example.

In your distinguished career, Sir, you must have heard all the jokes about the legal profession. Shakespeare makes his contribution in his play Henry VI where two buffoons are toying with the idea of a coup. "When you are king", says one, "the first thing we do, let's kill all the lawyers". That may be good for a laugh, then as now. But in the power — play of this troubled twentieth century we note how in many countries lawyers with a high sense of duty are increasingly risking their lives in the endeavour not only to interpret and apply the law but also to ensure that ordinary citizens shall have the protection of the law, as well as protection from unjust laws. If the price of freedom is eternal vigilance, so is the price of an incorrupt, unfettered judiciary. We call God righteous because his unwavering concern is to put people and affairs to rights. To that end he makes his people his agents. May he uphold, guide and strengthen you.

Students

Five students left us last April. Four of them have gained the Bachelor of Theology degree. Eight students joined us in the first year. among them is Mihire de Silva, a candidate for the Methodist ministry and the first woman ordinand to enter the Theological College of Lanka. Also living in the College, albeit temporarily, is Sister Ariyamalar Vythilingam who, God willing, will be ordained to the Methodist ministry this year — the first in Sri Lanka. A female presence at the College is doubtless agreeable to the male students. Pessimists would say that it is like bringing fire and straw together and expecting nothing to happen. All our students, male and female, face the challenge to put Jesus and their mission first. "What, ever you do, all to the glory of God", Says St. Paul (I Cor. 10:31). This applies to possible love — matches at the Theological College of Lanka. Will they be for the glory of God? Will they build up the Church? The young people must decide, in consultation, I trust, with their elders. Meanwhile celibacy remains an option for all.

The root problem, of course, is: Should woman be ordained? All Churches, including the Roman Catholic Church, agree that Scripture does not rule out the possibility of woman priests. But, say some, the time is not ripe. There are barriers of tradition, custom and culture too great to be surmounted just now. — On the contrary, Say others, God's hour has struck and all over the world he is calling women into the priesthood. There they can use the distinctive feminine gifts of instinct, intuition, subjectivity and empathy to complement the more logical and analytical approach of men. Some point out that Scripture does not authorize women to receive Holy Communion: yet from the beginning it seems that they have communicated anyway. So Scripture does not authorize women to be priests. But it does any that all God's people are a "royal priesthood" (I Peter 3:9) and that "there is neither male nor female; for you are all one in Christ Jesus" (Gal. 3:28).

What is certain is that all over the world some women are declaring their conviction that God is calling them to be priests and ministers. Are all deluded? Is what they are hearing simply the echo of selfish ambition? When people standup and say: "God is calling me to do such — and such, or to be such — and such," there is a sense in which we cannot argue with them. You Cannot stand between someone and God to question a private transaction between him and God. You may of course voice misgivings, as did Jeremiah in face of the confident assertions of the (as it turned out) false prophet Hananiah (Jer. 28:1 — 9). But Jeremiah's interim reply was: "Brother, may God do just as you say". The call of God is self — authenticating. Time will tell. The genuineness of the call both of men and women becomes apperent as day after day, and year after year they press on with faith and steadfastness, not woary in well — doing (Gal. 6:9). The issue cannot be decided now by mere argument, theological or otherwise.

More women ordinands are expected in the academic year beginning in July. We shall have to adjust our thinking to the new 'he and she', instead of the old 'he' only. An implication of this will be the need to appoint women to the faculty and management of the College.

Our Vision

In the welter of events, in these special activities and in the routine of lectures and morning, mid-day and evening worship, what time and place is there for dreaming dreams and seeing visions? The College stands in partial realization of the vision of the founding fathers who set it going in 1963, just twenty years ago. It was to be a vernacular college nurtured by the culture of our peoples. It was to be a means to Church Union. It was to be a place for experiment and innovation, so long as the furtherance of the Gospel was served. And it was to have a department for lay training. The lay training department died some years ago. Where Church Union is concerned — and I personally am committed to it — the Anglican, Baptist, Methodist and Presbyterian traditions are at present all represented here. We can learn from one another, inspire one another, or cancel one another out in a vague, ineffective lowest common denominator, "holding the form of religion, but denyig the power of it" (II Tim. 3:5).

Will the vision that has brought us thus far serve us for the next twenty years? Yes, if our eyes are fixed on Jesus. No, if we transfer our gaze to anyone or anything except Jesus. Out of our vision of Jesus — his redeeming love and uncompromising call to discipleship — grows our vision for the College. The vision draws us on. A traveller was confronted with a wide and daunting stream. He considered for a moment, then took off his coat and threw it across to the other side. Now he had to follow his coat. So it is with our vision, "Follow me!" says Jesus. And as we follow him he becomes the Way. Our vision:— The faculty and students have discussed it. This morning the past students of the College held a Seminar about it. The debate continues, but must end in action and reform. We are open to the advice and criticism of all. Two things in particular I covet for the College: a deeper, more disciplined, spirituality and "wise men" with trained minds and burning hearts such as Jesus lists among his emissaries (Matt. 23:34).

A Pioneer of the LSSP Passes away

Mr. Leslie Goonewardene, (73) one of the pioneers of the Lanka Sama Samaja Party died on 11-4-83 at the General Hospital Colombo. He entered Parliament In April 1956 and served the legislature for 15 years. He was a Minister of Communications under the UF government of Mrs. Bandaranayake from 1970 to 1975. He was forced to relinquish his portfolio in 1975 following his expulsion from the UF government.

Comrade Leslie Goonewardene was one of the founders of the LSSP with Dr. N. M. Perera, Colvin R de Silva and S. A. Wickremasinghe. In his dedicated service to the party he was assisted ably by his wife Vivienne Goonewardene, also an LSSP veteran.

The funeral takes place on Saturday (16-4-83) at Panadura.

Opposition Parties and By-Elections

Five Opposition parties have agreed in principle on a no-contest pact according to a news item in *The Island* (12-4-83). The CP has agreed to accept two seats (Kamburupitiya and Ratgama) and the LSSP, MEP and NSSP have accepetd one each (Matugama, Eheliyagoda and Maharagama). The SLFP is to contest 13 seats. The JVP has dropped out of the united front and will go it alone.

The SLFP has constituted a new nomination Board to select candidates for the local polls — Messrs. K. B. Ratnayake, Anura Bandaranayake, Laksman Jayakody, K. Shanmugalingam and Dr. Udugama.

Members of the JDCSI Boards

The following members constitute *four* of the Boards under the Jaffna Diocese: —

(a) The Religious Education Board

The Bisop, The Director REB, Rev. D. R. Ambalavanar, Rev. N. W. G. Sugunarajah, Rev. A. Jeyakumaran, Mr. Christie Roberts, Mr. S. Jebanesan, Mrs. A. N. L. Virasipillai, Mrs. T. A, Thampiappah, Miss Mary Elias, Miss C. V. Selliah.

(b) Social Action and Development Board

The Bishop, Rev. M. Rajakulendran, Rev. S. Jeyanesan, Rev. A. C. Mathanarajah, Mr. L. S. C. Canagasingam, Mr. A. V. Ponnu, Mr. E. S. Curtis, Mr. C. Jeyaratnam, Mr. T. A. Thambiappah, Mr. Nathan Knoll, Mr. M. Thambithurai.

(c) Evangelistic Board

The Bishop, Rev. A. C. Mathanarajah, Rev. S. Jeyanesan, Rev. S. Manopavan, Rev. D. R. Ambalavanar, Rev. S. N. Sugunanathan, Rev. D. S Thiagarajah, Mr. S. Ratnavel, Mrs. P. S. Selvachandran, Dr. C. S. Mills and The Convener for Women's Fellowship.

(d) Children's Homes Board

The Bishop, Rev. A. Jeyakumaran, Rev. A. C. Mathanaraj, Rev. M. Rajakulendran, Dr. (Mrs.) R. G. Selvadurai, Dr. (Mrs.) D. J. Ambalavanar, Dr. Robert G. Porter, Mrs. S. J. Somasundaram, Mrs. Nathan Knoll, Mrs. C. T. E. Mills, Mr. S. Ratnavel.

[Names of members who constitute the other Boards will be published in subsequent issues. — *Ed.*]

Personal

Dr. C. Palasuntheram, Bacteriologist, has been appointed a Director of the Medical Research Institute with effect from 23-3-83.

In brief

- *Foreign Students in Britain* studying there for 3 years before going to College or the University could claim automatic awards for higher Education. This facility will now be withdrawn according to a statement made by Education Secretary, Sir Keith Joseph. Only "selected students and countries" will be eligible for the award. Others will have to pay their way. It is estimated that there are 61,000 foreign students in Britain of whom some 50,000 are pursuing higher education.

- *President Jeyawardene* will celebrate, with members of Parliament his forty years of public life on 24-4-83 with religious observances at the Raja Maha Vihara, Kelaniya. Mr. Jeyawardene first entered the State Council in April 1943 by winning the Kelaniya seat at a by-election held on 24-4-43.

இறைவனா இல்லை?

நாகரிகம் என்ற போர்வைப் போர்வையில் நானிலம் இன்று நலிவுற்று வருகிறது. நாத்திக வெள்ளத்தில் குளித்துக்கொண்டிருக்கும் நண்பர்கள் "கடவுளைக் கண்டது யார்? மனிதனின் சிந்தனையிலே உருண்டு திரண்டு உருவான ஒரு கற்பனைப் பொருளே கடவுள். மதம் என்பது மக்களை மயக்கும் ஒரு மது" போன்ற நாத்திக நச்சுரைகளை வாரி இறைக்கின்றனர். இவர்கள் நாத்திகக் கூற்றை ஸ்தாபிக்க அறிவியலிடம் சரண் அடைகின்றனர். ஆனால் அறிவியல் இவர்களுக்குப் புகலிடம் கொடுக்கின்றதா?

அறிவியல் கடவுள் என்னும் அடித்தளத்தின் மேல் எழுப்பப்பட்ட மெய்யியல். கடவுளை அகற்றிவிட்டால் அறிவியல் தகர்ந்து விழுகின்றது. புகழ் பெற்ற பேரறிஞர் கிரெஸ்ஸி மோரிசன், "மனிதன் தனிமையாய் நிற்கவில்லை" எனும் நூலிற் கூறுகின்றார்: நாம் வாழும் காலம் அறிவியலின் விடியற் காலமே. இன்னும் வரவிருக்கும் எத்தனையோ அறிவின் ஒளிக்கதிர்கள் உலகைப் படைத்தவரின் கைத்திறனை மேன்மேலும் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தும். கடவுள் இருக்கிறார் என்ற நான் வந்த முடிவுக்கு ஏழு காரணங்கள் கூறுகின்றேன்.

1. மாளிகைகளை எழுப்ப, பாலங்களைக் கட்ட, புகைவண்டிப் பாதைகளை அமைக்க, பொறியியற் கலை கற்க கணிதத்தில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். அசைக்க முடியாத கணித விதிகளின்படி, பல்வேறு பொருட்களைப் பொருத்தி மாளிகை அல்லது பாலம் எழுப்ப பொறியியல் வல்லுநர் தேவை. நம் அறிவியல் கண்கள் முன் காட்சியளிக்கும் உலகம் இவ்வளவு ஒழுங்காக இயங்க உதவுவது ஒரு சில கணித விதிகளல்ல. ஆயிரமாயிரம் கணித விதிகள்,

இவற்றின்படி வித்தைக்குரிய இவ்வுலகைப் பொருத்தி நடத்தும் பொறியியல் வல்லுநர் (கடவுள்) ஒருவர் அவசியம் இருக்கத்தான் வேண்டும். இது நேர்மையான சிந்தனையின் முடிவு. மணிக்கு ஆயிரம் மைல் வேகத்தில பூமி தன்னைத்தான் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு மாறாக மணிக்கு நூறு மைல் வேகத்தில் பூமி சுற்றுமானால் என்ன நடக்கும? அப்போது பகலும் இரவும இப்போது இருப்பதைவிட பத்து மடங்கு அதிகமாகிவிடும். உயிரினங்கள் எல்லாம் கதிரவனின் அதிமிக ஒளியால் எரிந்துவிடும்! அதில் எஞ்சியவை யாவும் அடுத்து வரும் நீண்ட இரவிலே விரைத்து உறைந்து போகும்.

மீண்டும் பார்ப்போம் நாம் வாழும் பூமி 23 டிகிரி சாய்ந்திருப்பதாலேயே பருவ மாறுதல்கள் நடைபெறுகின்றன. இங்ஙனம் அது சாய்ந்திராவிட்டால கடலிலிருந்து எழும்பும் நீராவி வடக்கிலும் தெற்கிலும் சென்று நிலப்பரப்பையெல்லாம் பனிமயமாக்கிவிடும். நிலவு இப்பொழுது இருப்பதைவிட பூமிக்கு அருகில் இன்னும் நெருங்கி வருமானால் கடலில பேரலைகள் எழும், அதனால் ஒரு நாளில இருமுறை நிலமெல்லாம் நீரில் மூழ்க. மலைகள் முதலாய் வெகு விரைவில் கரைந்து போகும்,

சூரியன் ஒரு தீக்குழம்பு. அதன மேற்பரப்பின் தீக்குழம்பு 30,000 டிகிரி பரன்ஹீட். சூரியன நமக்கு தேவையான வெப்பத்தைத் தேவையான அளவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சூரியனிடமிருந்து பாதியளவு மட்டும் வெப்பம் வருமானால் நாம் உறைந்து போவோம். இருமடங்கு அதிகம் வருமானால் நாம் எரிந்து சாம்பலாவோம். கடல் இன்னும் சில அடிகள் அதிக ஆழமாயிருக்குமானால் ஆழியின் மேலுள்ள கரியமிலவாயுவையும், பிராணவாயுவையும் கடல் நீர் தன்னுள் இழுத்துக்கொள்ளும். அப்போது எவ்வுயிரும் இவ்வுலகில் வாழமுடியாது.

இவைபோல இன்னும் எத்தனையோ எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூறலாம். இவை யாவும் எதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன? உலகம் இயங்குகின்றது என்றால் அதற்குக் காரணம் ஆயிரக்கணக்கான அணுக்கள் நுண்ணிய கணித விதிகளின்படி பொருந்தி அமைந்திருப்பதால்தான். இத்தகைய உலகை உருவாக்கி இயக்கும் பொறியியல் இயக்குநர் அவசியம் தேவை. அவரே கடவுள்;

2. உயிர் வாழும் மனிதர்கள், மிருகங்கள், தாவரங்கள் நாள்தோறும் நம் வாழ்க்கைப் பாதையில் எதிர்ப்பட்ட வண்ணமே இருக்கின்றன. ஆயினும் "உயிர்" என்ற நூதனத்திலே உறையும் மாபெரும் அற்புதத்தைச் சிந்திக்க மறந்துவிடுகிறோம். உயிர் என்றால் என்ன? உயிரை எடைபோட்டு அளக்க முடியாது. உயிர் என்பது ஒரு சக்தி. நீரையும், நிலத்தையும், காற்றையும் வெல்லும் சக்தி. கல்லையும் மண்ணையும் பிளந்துகொண்டு வெளிக்கிளம்பும் சக்தி.

உயிர் ஒரு சிற்பி. எண்ணற்ற உயிரினங்களை வெவ்வேறான எண்ணற்ற உருவங்களில் செதுக்கிய சிற்பி. வெவ்வேறு மரங்களின் இலைகளை வெவ்வேறு விதமாக வெட்டி விட்டு அழகு பார்க்கும் சிற்பி. உயிர் ஓர் இசை ஆசிரியன். ஒவ்வொரு பறவைக்கும் காதல் கீதம் கற்றுக்கொடுக்கும் இசை ஆசிரியன். பூச்சிகளின் எண்ணற்ற ஒலிகளுக்கிடையே ஒவ்வொரு சிறு பூச்சியும் தன் இனத்தைச் சார்ந்த மற்றொரு பூச்சியைக் கீத ஒலியால் அழைக்கும் விதம் ஆச்சரியமூட்டும் ஓர் அற்புதம். உயிரினங்களிலே விளங்கும் கலைச்சிறப்புகளை. இன்னும் எத்தனையோ எடுத்துக்கூறலாம். இவ்வரிய கலைச் சிறப்பை உயிரிலே பதித்தவர் யார்? அவரே கடவுள். உயிர்க் கலைஞர்களை ஆக்கிய தெய்வீகக் கலைஞன்.

3. மிருகங்களிடம் காணப்படும் நூதன "அறிவு" திறமை வாய்ந்த ஓர் அறிவாளியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது! குளவியின் வரலாறு மிகவும் வித்தைக்குரியது. பெண் வண்டு தான் முட்டையிடும் நேரம் நெருங்கியதும் தத்துக்கிளி ஒன்றைப் பிடித்து அதற்கு மயக்கம் உண்டாகும்படி அதன் உடலில் ஒரு நுண்ணிய உறுப்பைக்கொட்டி விடுகிறது. பிறகு மயக்கமுற்ற தத்துக்கிளியைத் தான் தோண்டிய ஒரு சிறு குழியில் தள்ளி அதன் மேல் முட்டைகள் இட்டு விட்டு பறந்துவிடுகிறது.

ஏன் இவ்வாறு செய்கிறது? முட்டையிலிருந்து வெளிவரும் குஞ்சுகளால் இறந்த உயிரினத்தின் இறைச்சியை உண்ண முடியாது. அப்படி உண்டால் உடனே அவை இறந்துவிடும். குஞ்சுகளுக்கு உயிருள்ள உயிரினத்தின் இறைச்சி தேவை. ஆகவே அவ்வண்டு தத்துக்கிளியை மயக்கமடையச் செய்து அதன் மேல் தன் முட்டைகளை இட்டுச் செல்கிறது. இத்தகைய நுணுக்கமான அறிவை இவ்வண்டுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தது யார்? உங்கள் பலகணியின் ஓரத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பெண் விட்டில் ஏதோ ஒரு அடையாளம் தருகிறது. அதோ தொலைவில் அமர்ந்திருக்கும் ஆண் விட்டில் அதை அறிந்து பெண் விட்டில் அருகில் வருகிறது. விட்டில் சிறுமியிடம் ஒலிபரப்பு இருக்கிறதா? விட்டில் சிறுவனிடம் ரேடியோ இருக்கிறதா? "எங்கும் அமைதி" என்று நாம் நினைக்கும் வேளையில் திருமதி விட்டிலுக்கும் திருவாளர் விட்டிலுக்கும் காதல் ஒலிபரப்புகள் எத்தனை எத்தனையோ! இவை யாவும் உயிரினங்கள் கொண்டிருக்கும் ஒருவகை 'அறிவால்' நிகழ்பவை. இந்த "அறிவை" அருளியது அறிவற்ற மண் என்பது பொருளற்ற ஒரு விளக்கம். மனிதனைத் தவிர வேறு எந்த உயிரினத்திற்கும் பத்துவரை எண்ணக்கூடிய சக்தி இல்லை. பத்து என்ன என்று பகுத்தறியவும் முடியாது.

4. மிருகங்களின் வியத்தகு இயற்கை நாட்டத்தைவிட மேற்பட்ட ஒரு சக்தி மனிதனிடம் இருக்கிறது; அதுதான் பகுத்தறிவு. இதற்கு விரிவான விளக்கம் தேவையில்லை. மிருகங்களின் இயற்கை நாட்டம் ஓர் இசைக்கருவி என்றால் மனிதனின் பகுத்தறிவு பல இசைக்கருவிகள் இணைந்த ஓர் இசைக்குழு. மிருக உடல் ஒருவேளை மனித உடலாகலாம். ஆனால் மிருக அறிவை மனிதப் பகுத்தறிவாக்க ஒருக்காலும் முடியாது.

இத்தகைய மனித அறிவின் ஊற்று வெறும் இயற்கையிலிருந்து அல்ல; அறிவு நிரம்பிய இறைவனின் எளிய பிரதிபலிப்பே மனித அறிவு. இன்று ஏன் மனிதன் மண்ணிலிருந்து பிறக்கிறதில்லை?

5. உலகில் வாழும் எல்லா உயிர்களுக்கும் மூலாதாரம் "ஜீன்" எனப்படும் உயிரணு. பூதக்கண்ணாடிக்கும் புலனாகாத மிகமிக நுண்ணிய அணு அது. இன்று உலகில் வாழும் 385 கோடி மனிதர்கள் அனைவரிடமும் இருக்கும் ஜீன்கள் யாவற்றையும் ஒன்றுக்குவித்தால் ஓர் அங்குஸ்தான் கூட நிறையாது; (அங்குஸ்தான் என்பது துணி தைப்பவர் விரலில் அணியும் ஒரு குப்பி) ஆனால் இவ்வளவு குறுகிய ஜீன்கள்தாம் உலகில் வாழும் எண்ணற்ற உயிரினங்களின் வெவ்வேறான குண வேற்றுமைகள் அனைத்திற்கும் காரணமென்பது ஆச்சரியமூட்டும் உண்மை.

இந்நாள் வரை வாழ்ந்த நம் முன்னோர்களின் இயல்புகளையெல்லாம் தன்னுள்ளடக்கி தனி மனிதனின் மனித தத்துவத்தைப் பாதுகாத்துவரும் மிக சூட்சமான சக்தியை இந்த ஜீன்களுக்கு அளிக்க படைப்புத்திறன் வாய்ந்த பரம ஞானத்தால் மட்டுமே முடியும். வேறு எந்த விளக்கமும் வீண்.

6. இயற்கையில் ஒரு தூதன சிக்கன முறையைக் காண்கிறோம். உலகிலே நாசம் மலிந்து விடாதபடி எதிர்க்க தடை சக்திகள் முன்பே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கோர் உதாரணம் "காக்டஸ்" இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கள்ளிச் செடியை ஆஸ்திரேலியாவில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் வேலியாக நட்டனர். இச்செடி விரைவில பலுகிப் பெருகி நாட்டின்(?) காடாயக் காட்சியளித்தது. அக்கள்ளிச் செடியை எல்லையற்ற வளர்ச்சியால் உழவு நிலங்களெல்லாம் பாழாயின. உழவரெல்லாரும் வேலையின்றி ஓட வேண்டியதாயிற்று.

(தொடரும்)

உபவாசத்தின் முக்கியத்துவம்

அருள்திரு.
— டி. எஸ் தியாகராசா —

(முற்தொடர்ச்சி)

அதாவது நீங்கள் இது வரை வாழ்ந்த உங்கள் பாவ வாழ்க்கையை விட்டு முழுமையாகத் திரும்புவீர்களானால் நீங்கள் கடவுளிடம் சேர்வீர்கள் என்பதே. திருமுழுக்கு முனிவர் யோவான் 'மனந்திரும்புங்கள்' என்று கூறியதும் இதே அடிப்படையில்தான் புனித பவுலடிகளார் தெசலோனிக்கே நாட்டு மக்களை, நீங்கள் விக்கிரகங்களிலிருந்து, திரும்பி மெய்த்தேவனில் நம்பிக்கை வைத்தவர்கள், எனப் புகழுகின்றார். யோனா தீர்க்கனின் சம்பவத்திலும் இப்பாங்கினைக் காணலாம். அதாவது, நினிவே நகரம் முழுவதுமே உபவாசித்தது. நினிவே மக்கள் தங்கள் பொல்லாத வழிகளை விட்டுத் திரும்பினார்களெனத் தேவன் அறிந்த படியால்தான் அவர்களுக்குத் தண்டனை கிடைக்கவில்லை (யோனா 3:9,10). யோவேல் தீர்க்கன் கூறுகின்றபடி கடவுளே உபவாசத்தை விரும்புகிறார் எனலாம் (யோவேல் 2:12). ஆம், உபவாசம் நமது பாவ வாழ்க்கையை நாம் களைந்துவிட்டு இறைவனிடம் சேர வழிவகுக்கின்றது.

(2) மற்றவர்களுடைய இரட்சிப்புக்கும் உபவாசம் தேவை:- நமது இரட்சிப்புக்காக மட்டும் நாம் உபவாசியாமல், உலகத்திலுள்ள ஜனங்களின் ஆத்தும இரட்சிப்புக்காகவும் உபவாசிக்க நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அகாஸ்வேரு ராஜாவின் நாட்களில் யூதர் அனைவரும் கொல்லப்படவேண்டும் எனக் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டபோது இராஜாத்தியாக இருந்த எஸ்தர் மூன்று நாட்கள் உபவாசித்து, அதன்பின் இராஜாவிடம் சென்று, ஜனங்களுக்காகப் பரிந்து பேசிய போது விடுதலை கிடைத்தது. அதேபோன்று, பாவத்தில் வாழும் மற்றைய மக்களுக்காகப் பரிந்து பேசும் உத்தரவாதம் எம்கையில் உள்ளது. இதை உபவாசத்துடன் செய்யும் போது தான் அதன் பலனைக் காணமுடிகின்றது.

(3) பெரிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு உபவாசம் தேவை:- "ஆண்டவரிடம் பெரிய காரியங்களை எதிர்பார், ஆண்டவருக்காகப் பெரிய காரியங்களைச் செய்ய எத்தனி" எனும் பொன்மொழி நாம் அறிந்ததே. எருசலேமின் இடிந்த அலங்கத்தைக் கட்ட நெகேமியா எத்தனித்தபோது அதன் முதல் வேலையாக ஆண்டவரை நோக்கி உபவாசம் இருந்து ஜெபித்தான். எனவே, ஆண்டவரும அவன் காரியங்களைக் கைகூடிவரப்பண்ணினார். அதேபோன்று ஆண்டவரின் நற்செய்திப் பணியைச் செய்யவும், பெரிய காரியங்களைச் செய்ய எத்தனிக்கும் பொழுதும் முதலில் உபவாசஜெபம் மிகவும் அவசியமானது. இதை நமதாண்டவரின் வாழ்க்கையிலும் நாம் கண்டுகொள்ளலாம். தமது திருப்பணியை ஆண்டவர் தொடங்க முன்னதாக வனாந்தரத்துக்குச் சென்று நாற்பது நாட்கள் உபவாசித்தார். அதன் பின்னரே தனது பணியை ஆரம்பித்தார்.

எனவே இத்தவக்காலத்திலே உபவாசத்தில் நேரத்தைச் செலவிடும் நாம் மேற்கூறிய மூன்று அம்சங்களும் எமது உபவாசத்தினூடாக வெளிப்படுகின்றனவா எனச் சிந்திக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்.

EDITORIAL

The Energy 'Crisis' and Social Justice

"Economists, sociologists and political scientists are producing information and insights about which the Church if she is obedient to her Lord's mission cannot afford to be unaware of or complacent" says *Asia Focus* in a special issue, underlining the crucial task of the Church today, particularly in Asia, to fulfil its prophetic role "*in the different situations*".

The energy 'crisis' today in the Third World is an instance in point. A familiar picture today in Christian foreign journals (particularly the WCC related ones) is that of a Sri Lankan woman of the rural area carrying home a large bundle of assorted dry sticks, on her head with two of her emaciated children, also carrying small bundles, trailing behind her.

Underneath the picture is the comment — "This Sri Lankan woman has to spend a few hours collecting firewood every second day so that she can cook for her family".

The first and important task of the Christian Church in Asia today is to clear a misconception regarding the 'energy crisis'. The 'crisis' is not, as traditionally viewed a 'supply' crisis.

For the short and middle term needs, there is, we are told, enough hydraulic, fassil ane biomass sources to meet every person's basic needs and even more than basic needs.

For the longer term, direct and indirect solar energy and other energy sources *can*, we learn, satisfy the energy needs of the globe whose population will, it is reported, increase to and stabilise around 6 to 7 billion people.

The problem is the access or rather non-access of many people in developing countries to the energy sources. They do not have money to buy land on which energy resources are located or technologies by which the exploitation of the resources take place.

In Sri Lanka, it is reported that family members (mostly women and children) in rural areas, spend two days *gathering* a weeks worth of wood for their hearth. The same is true of India, perhaps, to a greater degree. In Central Tanzania, we read, 250 to 300 days of work are required to meet the annual firewood needs of a household.

The quality of energy being used is also an important factor. The rich, thriving on *laissez-faire* attitudes and 'the magic of the market place' have easy access to convenient energy sources as petroleum while the poor have to contend with wood collectad by the wayside and on cow-dung.

This is not without its negative effects. According to FAO, some 400 million tons of cow dung are annually burnt in Asia, the near East and Africa. Each ton burned means a loss of about fifty kilograms of potential grain output.

To top all, many of the decisions concerning energy today are taken 'from above' or 'from outside', independently of those whose destinies are shaped by the decisions — especially and increasingly the poor.

The crux of the matter is that the energy problem is often portrayed not as a social problem but as a technological problem with the consequence that there is an undue pre-occupation with the energy 'supply crisis' when actually the 'crisis' is in people's access to energy sources.

The energy problem is also often used as a mask to divert attention from consideration of the principles of social justice, underlying economic policy decisions.

OPEC is widely condemned for instance for its contribution to the mounting debt of developing countries whereas OPEC Nations are only contributors (not perhaps the most important ones) to the fundamental economic injustices in the World Market System.

"Jesus Christ, the *Life* of the World" reminds us that the Christian gospel is primarily concerned about "action," and not about "cerebral belief".

The Christian Church has, therefore, an authentic and inescapable obligation in Third World Countries to take sides with the poor and see that the growth of energy technologies to improve the standards of living of the people are not dictated by the policy of the elite in power but are in tune with the popular needs. In the words of Archbishop Oscar Romero (assasinated in March 1980) "The world poor provides the ultimate criterion for the church's action".

A greater number of social scientists who are oriented to the Christian theology of society is a great need in Asian Countries. It is probably here that India and Sri Lanka are weak and need to be strengthened.

JDCSI

New Workers

Three new workers have been accepted at the 36th Annual Meeting of the Jaffna Diocesan Council held at Vaddukoddai (March 24 — 26) :—

(1) Mr. Cristie Roberts
(2) Mr. P. Raveendranugoolan
(3) Mr. V. Rajkumar.

A Bible-Reading Session with Brother Reagan

By James Reston

President Reagan, by what earthly or heavenly authority is not clear, declared the other day that 1983 should be "The Year of the Bible", and recommended that all of us read it as a moral and even fiscal guide to the future. The hope here is that he will take his own advice, for it says some relevant things.

On balancing budget:

"Be not made a beggar by banqueting upon borrowing, when thou hast nothing in thy purse."— Apocrypha, Ecclesiasticus 18:33.

"Thou shalt lend unto many nation, but thou shalt not borrow." — Deuteronomy 15:6.

"The wicked borroweth, and payeth not again."— Psalms 37:21.

"Seek not out the things that are too hard for thee, neither search the things that are beyond thy strength." — Apocrypha, Ecclesiasticus 3:21-23.

On the rich and the poor:

"Speak not with a stiff neck." — Psalms 75:5.

"Thou shalt not harden thine heart nor shut thine hand from thy poor brother. But thou shalt open thy hand wide unto him, and shalt surely lend him sufficient for his need." — Denteronomy 15:7-8.

"We that are strong ought to bear the infirmities of the weak." — Romans 15:1.

On war and peace:

"Nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more. — Isaiah 2:4.

"What king, going to make war against another king, sitteth not down first, and consulteth whether he be able with ten thousand to meet him that cometh against him with twenty thousand?" — Luke 14:31.

"His [the Lord's] enemies shall lick the dust." — Psalms 72:9.

On politics:

"We are troubled on every side, yet not distressed; we are perplexed, but not in despair; persecuted but not forsaken; cast down, but not destroyed." — II Corinthians 4:8.

"Cast me not off in the time of my old age." — Psalms 71:9.

"If thou hast gathered nothing in thy youth, how canst thou find any thing in thine age?" — Apocrypha, Ecclesiasticus 25:3.

"If thou wilt take the left hand, then I will go to the right; or if though depart to the right hand, then I will go to the left." — Genesis 13:9.

"Boast not thyself of tomorrow; for thou knowest not what a day will bring forth." — Proverbs 27:1.

On foreign affairs:

"Where there is no vision, the people perish." — Proverbs 29:18.

"We wrestle not against flesh and blood, but against principalities, against powers, against the rulers of the darkness of this world, against spiritual wickedness in high places." — Ephesians 6:12.

"I am for peace: but when I speak, they are for war." — Psalms 120:7.

"Why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?... Thou hypocrite!" — Matthew 7:3, 5.

"The Lord shall bring a nation against thee from far... a nation whose tongue thou shalt not understand; a nation of fierce countenance, which shall not regard the person of the old, nor show favor to the young." — Deuteronomy 28:49-50.

On the Middle East:

"Saying, Peace, Peace; when there is no peace."—Jeremiah 6:14.

"If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget her cunning. If I do not remember thee, let me tongue cleave to the roof of my mouth." — Psalms 137:5-6.

"I am the rose of Sharon, and the lily of the valleys."— Song of Solomon 2:1.

"Lebanon is ashamed, and hewn down." — Isaiah 33:9.

"Righteousness exalteth a nation." — Proverbs 14:34.

On liberty:

"Ye shall proclaim liberty throughout the land unto all the inhabitants thereof." — Leviticus 25:10.

"I saw a new heaven and a new earth: for the first heaven and the first earth were passed away." — Revelation 21:1.

On the press (and other sinners):

"What hath God wrought?" — Numbers 23:23.

"Evil communications corrupt good manners." — I Corinthian 15:33.

"Thou shalt not go up and down as a tablebearer among thy people." — Leviticus 19:16.

"Tell it not in Gath, publish it not in the streets of Askelon." — II Samuel 1:20.

"Miserable comforters are ye all." — Job 16:2.

"Then the Lord answered Job out of the whirlwind, and said: Who is this that darkeneth counsel by words without knowledge?" — Job 38:1-2.

"And Jesus entered and passed through Jericho. And behold, there was a man named Zacchaeus... and he sought to see Jesus who he was; and could not for the press." — Luke 19:1-3.

(From The International Herald Tribune, February 18, 1983.)

IN BRIEF

O *Sixth Assembly of the WCC:* Nirmal Mendis, a Final Year student, at the Theological College of Lanka has been chosen to attend the Sixth Assembly of the world Council of Churches to be held this year at Vancouver.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB./59/300/26/82.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 15th April 1983 and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna.